

Sygn. akt V CSK 598/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa E. Ż.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. O.

we W.

o uchylenie uchwał,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 maja 2014 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powód, zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 28 maja 2014 r., wskazał na występowanie w sprawie przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej w zakresie naruszenia przez ten sąd przepisów prawa materialnego oraz procesowego. Ponadto wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne.

Możliwość uwzględnienia zarzutu oczywistej zasadności skargi kasacyjnej uwarunkowana jest kilkoma przesłankami. Po pierwsze, wymagane jest wykazanie kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznego *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikania w szczegóły sprawy. Spełnienie tej przesłanki możliwe jest wyłącznie przy tak ewidentnym naruszeniu prawa, którego stwierdzenie nie wymaga dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub prawniczej (por. post. SN z dnia 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, nie publ.). Po drugie, sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, czyli że jej zarzuty są zasadne i w sposób oczywisty prowadzą do uznania zaskarżonego wyroku za błędny i podlegający wzruszeniu (por. post. SN z dnia 19 lutego 2014 r., I PK 265/13, nie publ.; post. SN z dnia

29 września 2014 r., III SK 91/13, nie publ.). Obydwo tych warunków uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej w zakresie jej oczywistej zasadności nie spełnia.

Podobnie należy stwierdzić co do występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Zagadnienie prawne, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ma mieć poważny, istotny i uniwersalny charakter. Powinno wywoływać zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne i nie zostało dotychczas rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy, a jego rozstrzygnięcie jest konieczne zarówno do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, jak i przyczynia się do rozwoju judykatury (por. post. SN z dnia 20 marca 2014 r., IV CSK 577/13, nie publ.). Skarżący powinien oprócz sformułowania zagadnienia przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto istotne z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa (por. post. SN z dnia 26 czerwca 2014 r., IV CSK 78/14, nie publ.). Nie może mieć zatem charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia (por. post. SN z dnia 11 września 2014 r., V CKS 66/14, nie publ.). W ocenie Sądu Najwyższego skarżący nie spełnił tych wymagań, wobec czego brak podstaw do stwierdzenia, że w sprawie istnieje zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.